

$\frac{2}{5}$, og som jeg nævnede før, betyder det en Forhøjelse af de samlede Afgifter. Denne Forhøjelse modvirkes i ikke ringe Grad ved Nedsættelse eller, jeg maa maaske snarere sige, Fritagelse for Stempelafgift paa en hel Del Poster, som væsentlig faa Betydning for de mindre bemidlede i Samfundet. Jeg skal nævne enkelte Ting. Huslejekontrakter, som nu ere stempelplichtige, selv om der er visse Lettelser for de smaa Huslejer ifølge en Lov, der blev given for nogle faa Aar siden, blive nu fri for Stempelafgift, for saa vidt den aarlige Leje ikke overstiger 300 Kr. for København og Købstæderne og 250 Kr. paa Landet. Det betyder en faktisk Lettelse for de smaa Lejligheder. Noget lignende er Tilfældet med Købekontrakter om rørligt Gods, idet de ere fri for Stempel, for saa vidt det Beløb, hvorom Kontrakten drejer sig, ikke overstiger 500 Kr. Den allersimpleste Form for Gældsbreve, nemlig Gældsbreve uden Renter og Sikkerhed, ere fri for Stempel, for saa vidt Beløbet ikke overstiger 200 Kr., Kontrakter om Arbejdsydelse til et Beløb af ikke over 2,000 Kr. ere ligeledes stempelfri, det er altsaa Arbejdsydelse, der væsentlig bliver præsteret af dem, der kun ere i Stand til at opnaa en forholdsvis ringe Løn for deres Arbejde. Saa er der en hel Række andre Ting, hvor Beløbet maaske nok kan give noget i Statskassen, men som samtidig har forvoldt uforholdsmæssig Ulejlighed i Omsætningen, hvor der indføres Stempelfrihed, f. Eks. Eksamensbeviser, Beviser for aflagte Svendepøver, Ansøgninger o. s. v. Alle disse Lettelser, der altsaa overvejende komme de mindre bemidlede til gode, ville formentlig andrage et Indtægtstab for Statskassen af omtrent $\frac{1}{4}$ Million, men Forhøjelsen indbringer selvfølgelig, kan jeg sige, i Øjeblikket ikke alene Dækning for denne Nedgang, men tillige ret betydelige Beløb, som paaregnes at give en samlet Indtægtsforøgelse ved disse to Love af $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Jeg nævnede før Halvprocentsafgiften. Lad mig om den sige, at fast Ejendom — Afgiften erlagdes ved Omsætning af fast Ejendom i tidligere Tid efter den nu gældende Lov — er i Virkeligheden i høj Grad forurettet i Sammenligning med Omsætningen af rørligt Gods. Denne Halvprocentsafgift har været Kilde til megen Utilfredshed mellem Ejerne af fast Ejendom. Og jeg mener med Rette, thi det har været en forlods Afgift paa Omsætningen af fast Ejendom. Den Ulighed, der var i tidligere Tid mellem Afgiften af

fast Ejendom og rørligt Gods, kunde tænkes hævet paa 2 Maader, enten ved at lette Afgiften paa den faste Ejendom, eller ved at forhøje Afgiften paa det rørlige Gods. Og der er vel ikke i Menneske her i Salen, der ikke vilde have ønsket, at det var muligt at gaa den Vej at bringe Lighed til Veje ved Lettelse paa den faste Ejendom, selvfølgelig ville alle langt hellere gaa til at nedsætte visse Afgifter end til at forhøje visse Afgifter, men jeg gaar ud fra, at under de nuværende Forhold, hvor det fra alle Sider erkendes, at der skal skaffes Penge til Veje, kan der være Haab om, at de faste Ejendomsbesiddere, blandt andet den danske Landbostand, vil resignere og sige: Vi maa ikke i Øjeblikket kræve Nedsættelser, selv om der før har været altfor høje Afgifter. Men de maa med samme Ret kunne kræve, at naar de i trykkede Tider skulle bære forøgede Afgifter, skal det rørlige Gods i højere Grad end hidtil være med til at bære dem. Med andre Ord, ved Tidernes Ugunst og paa Grund af den finansielle Stilling maa jeg paa det kraftigste anbefale, at man ikke tænker paa at faa den Lettelse, som Halvprocentens Fjernelse vilde være, og som med Rette kunde være krævet tidligere, men at man resignerer og siger: Ja, vi bære den, men vi forlange saa, at det rørlige Gods kommer til at svare noget tilsvarende. Og jeg haaber, at de, hvis Omsætning væsentlig bestaar i Omsætning af rørligt Gods, ville indse det berettigede i, at dette fordres fra de faste Ejendomsbesidderes Side.

Lad mig med Hensyn til Omsætningen af den faste Ejendom nævne, at der i Virkeligheden er to Hovedfej i den nuværende Beskatning, hvoraf den ene er af ældre Dato, medens den anden væsentlig hidrører fra den nyere Tid. Den Omsætningsafgift, der paalægges ved Ejer-skifte, hvad enten det er ved frit Salg eller ved Dødsfald f. Eks., vil selvfølgelig komme til at ramme i en vis Forstand haardst eller i alt Fald oftest paa de Ejendomme, der hyppigt gaa i Omsætning. Altsaa for saa vidt som der findes fast Ejendom, der i stærkere eller ringere Grad er undtagen den frie Omsætning, i samme Grad undrage disse Ejendomme sig den Afgift, der ellers i Almindelighed hviler paa den faste Ejendom. Der er det, jeg siger, at der er to Arter af fast Ejendom, der paa en Maade, om jeg saa maa sige, have været paa faste Hænder, det vil sige, ikke have været saa hyppigt i Omsætning: Den ene, som stammer fra en tidligere Tid, er